

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **AGROLIP a. s.**, IČO: 63495392
sídlem Lipov č. p. 560, 696 72

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
Těšnov 17, Praha 1

za účasti: J. Č., IČO: x
sídlem L. č.p. 208,

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 24. 6. 2015, č. j. 33572/2015-MZE-12151

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí ministra zemědělství označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i jemu předcházejícího oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionálního odboru Brno, ze dne 17. 2. 2015, č.j. SZIF/2015/0099132, sp. zn. 15/550/EPU/ 1/1004202 (dále jen „oznámení SZIF“). Oznámením SZIF byla provedena aktualizace evidence půdy podle užívatelských vztahů. Ministr zemědělství napadeným rozhodnutím podle § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o

zemědělství, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2014 (dále jen „zákon o zemědělství“), nevyhověl námitce žalobkyně proti oznámení SZIF.

2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že oznámením SZIF byla provedena aktualizace evidence půdy týkající se (v oznámení SZIF podrobně specifikovaných) půdních bloků, a to k podnětu (oznámení) osoby zúčastněné na řízení (J. Č.), který jako právní důvod užívání předložil pachtovní smlouvy uzavřené s jednotlivými vlastníky aktualizací evidence dotčených pozemků s účinností vzniku pachtu ke dni 1. 10. 2014. Žalobkyně je uživatelem dotčeným provedenou aktualizací. K výzvě SZIF k doložení právních důvodů žalobkyně předložila nájemní smlouvy uzavřené před provedením komplexních pozemkových úprav v daném katastrálním území, spolu s nepodepsanými smluvními dodatky vyhotovenými po provedení komplexních pozemkových úprav v daném katastrálním území, jejichž přílohou je soupis pozemků, které mají tvořit předmět nájmu po provedených komplexních pozemkových úpravách. SZIF po vyhodnocení listin, jež obdržel od kolizních uživatelů, dospěl k závěru, že žalobkyni nesvědčí právní důvod užívání, neboť nájemní vztah dle nájemních smluv předložených žalobkyní v důsledku provedení komplexních pozemkových úprav zanikl a žalobkyně nedoložila, že by po provedení komplexních pozemkových úprav došlo ke vzniku nového nájemního vztahu ohledně pozemků, které jednotliví vlastníci na podkladě komplexní pozemkové úpravy nabyli do svého vlastnictví.
3. Ministr zemědělství, stejně jako předtím SZIF, vyšel v napadeném rozhodnutí z § 11 odst. 8 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“). Podle uvedeného ustanovení zákona o pozemkových úpravách *dosavadní nájemní vztahy, zatímni bezúplatné užívání a časově omezený nájem k předmětným pozemkům, kterých se rozhodnutí týká, zanikají k 1. říjnu běžného roku*. V daném případě bylo rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv vydáno 20. 3. 2014, a k zániku dosavadních nájemních vztahů tedy došlo ze zákona k 1. 10. 2014. Ze spisového materiálu ministr zemědělství dovodil, že v daném případě dosavadní uživatel prokazuje trvání nájemního vztahu založeného na základě jím uzavřených nájemních smluv s pronajímateli předmětných pozemků dotčených aktualizací evidence půdy i po provedení komplexní pozemkové úpravy smluvním ujednáním, podle kterého platí, že *„Smluvní strany se současně dohodly, že tato smlouva je platná i v případě, že bude provedena pozemková úprava, která změní identifikaci nebo výměry pronajatých pozemků. Veškeré změny vzniklé případnou pozemkovou úpravou /parcelní čísla, výměry/ budou uvedeny v novém dodatku této smlouvy a stanou se její součástí.“*
4. Ministr zemědělství v napadeném rozhodnutí z § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách dovodil, že rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv zakládá diskontinuitu v trvání nájemních vztahů k pozemkům dotčeným komplexní pozemkovou úpravou. Naposled citované smluvní ujednání, kterým žalobkyně dokládala existenci nájemního vztahu k pozemkům dotčeným aktualizací evidence půdy, hodnotil ministr v napadeném rozhodnutí jako deklaraci smluvních stran, že nájemní smlouva je i po provedení komplexních pozemkových úprav platná, a že změny vzniklé v důsledku

provedené komplexní pozemkové úpravy budou v budoucnu po dokončení komplexních pozemkových úprav řešeny uzavřením nového dodatku ke smlouvě. Ministr zemědělství tak v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobkyně v pozici podatele námitky nedoložila jakýkoliv důkaz svědčící o tom, že po provedení komplexních pozemkových úprav vznikl mezi ní jako nájemcem a vlastníky pozemků nový nájemní vztah, který by předcházel nájemnímu vztahu vzniklému na podkladě nájemních smluv předložených navrhovatelem aktualizace evidence půdy.

5. V žalobě podané proti napadenému rozhodnutí žalobkyně nejprve uvedla, že z hlediska § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách není rozhodující, zda katastrální území, ve kterém se pozemky nacházejí, bylo dotčeno provedením komplexní pozemkové úpravy. V katastrálním území dotčeném pozemkovou úpravou se totiž nacházejí celkem tři druhy pozemků, a to pozemky mimo obvod pozemkových úprav a pozemky v obvodu pozemkových úprav, které lze dále dělit na pozemky v pozemkových úpravách řešené a pozemky v pozemkových úpravách neřešené. Ukončení nájemních vztahů podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách se netýká pozemků mimo obvod pozemkových úprav a pozemků v obvodu pozemkových úprav neřešených. Ukončení nájemních vztahů se týká pouze pozemků v pozemkových úpravách řešených. Předmětem nájmu v jedné nájemní smlouvě běžně bývá více pozemků, a může tak velice snadno dojít k situaci, kdy se zánik nájemních vztahů týká pouze části pozemků uvedených v nájemní smlouvě. I tato skutečnost svědčí pro závěr, že provedení pozemkové úpravy nemá žádný vliv na existenci nájemní smlouvy, ale má vliv pouze na nájemní vztahy.
6. Ve vztahu k formulaci shora citovaného smluvního ujednání, které podle žalovaného nezakládá žalobkyní předpokládané právní účinky, žalobkyně poukazuje na to, že uvedenou problematikou se zabývala právní komise Zemědělského svazu ČR ustanovená dne 19. 2. 2013, jejímž členem je i ředitel legislativního a právního odboru Ministerstva zemědělství JUDr. J. U. Jak vyplývá z pošty Zemědělského svazu ČR ze dne 22. 2. 2013, na ustavujícím zasedání této komise dne 19. 2. 2013 byla projednávána nejvhodnější formulace smluvního ujednání v nájemní smlouvě pro případ pozemkových úprav. Komise došla k závěru, že nejvhodnější a právně plně relevantní smluvní ujednání řešící problematiku zániku existujícího nájemního vztahu v důsledku pozemkových úprav by mohlo znít: *„V případě, že pozemky tvořící předmět nájmu budou zahrnuty do pozemkových úprav prováděných podle zvláštního předpisu, dnem, kdy podle tohoto předpisu zaniká dosavadní nájemní vztah k pozemkům tvořícím předmět nájmu podle této smlouvy, předmětem nájmu podle této smlouvy se stávají pozemky, které pronajímateli zůstaly ve vlastnictví nebo které nabyly do svého vlastnictví nebo spoluvlastnictví podle schválených pozemkových úprav.“*
7. Žalobkyně se domnívá, že smluvní ujednání, které jako uživatel uzavřela s pronajímateli, je plně právně relevantní, neboť vychází z toho, že provedením pozemkových úprav k pozemkům, kterých se rozhodnutí týká, sice zaniká nájemní vztah, ale nezaniká nájemní smlouva. Názor žalovaného, že na základě ujednání obsaženého v nájemních smlouvách či jejich dodatcích nemohl vzniknout nový nájemní vztah, nemá podle žalobkyně oporu v příslušné právní úpravě. Tento názor vyvrací i výše citované smluvní ujednání, navržené právní komisí Zemědělského svazu ČR. Žalobkyně považuje tuto formulaci za významově totožnou s formulací použitou v jí uzavřených nájemních smlouvách. Požadavek ministra, aby ze strany žalobkyně muselo dojít k uzavření řádné smlouvy o smlouvě budoucí nebo

ke sjednání odložené účinnosti nájemního vztahu po vydání rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, jehož obsahem bude nájem pozemků, které pronajímatel na podkladě schválených komplexních pozemkových úprav nabude do svého vlastnictví, žalobkyně označila za zjevně účelový. Má za to, že na základě platně uzavřené nájemní smlouvy lze sjednat nový nájemní vztah po provedené pozemkové úpravě.

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně se domáhá toho, aby bylo respektováno její údajné právo na to, aby nebyla provedena aktualizace evidence půdy ve prospěch J. Č. Žalovaný souhlasí s tvrzením žalobkyně, že provedením pozemkových úprav původní nájemní smlouvy nezanikají, zanikají však nájemní vztahy, pokud není mezi pronajímatelem a nájemcem sjednáno něco jiného. Rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv zakládá diskontinuitu v trvání nájemních vztahů k pozemkům dotčeným komplexní pozemkovou úpravou. Žalovaný setrvává na stanovisku, že citované smluvní ujednání, kterým žalobkyně dokládá existenci nájemního vztahu k pozemkům dotčeným aktualizací evidence půdy, lze hodnotit pouze jako deklaraci smluvních stran, že nájemní smlouva je i po provedení komplexních pozemkových úprav platná, a že změny vzniklé v důsledku provedené komplexní pozemkové úpravy budou v budoucnu po dokončení komplexních pozemkových úprav řešeny uzavřením nového dodatku ke smlouvě. Po provedení komplexních pozemkových úprav se tedy předpokládá další součinnost smluvních stran v budoucnu.
9. Žalobkyně nicméně nedoložila důkaz, který by svědčil o tom, že po provedení komplexních pozemkových úprav vznikl mezi ní jako nájemcem a vlastníky pozemků nový nájemní vztah. Formulace smluvního ujednání v nájemní smlouvě pro případ pozemkových úprav, údajně doporučená právní komisí Zemědělského svazu ČR, je svojí právní konstrukcí zcela jiná, než jakou použila žalobkyně v předmětných nájemních smlouvách. V případě žalobkyně nepostačuje ke vzniku nájemního vztahu pouze jednostranné oznámení o rozsahu předmětu nájemního vztahu, učiněné zasláním dodatku k původní nájemní smlouvě s přílohou, obsahující stav pozemků po provedené komplexní pozemkové úpravě. Pokud vlastník pozemků takový dodatek nepodepsal, zamýšlený nájemní vztah nemohl vzniknout. Žalovaný dále odkázal na skutkově totožnou věc, vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 66/2013, jakož i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2015, č.j. 3 As 187/2014-37.
10. Žalobkyně se v replice k vyjádření žalovaného nad rámec argumentace uvedené již v žalobě ohradila proti použití slova „údajně“ ve vztahu k formulaci smluvního ujednání doporučené právní komisí Zemědělského svazu ČR. Dále uvedla, že k její tíži nemůže jít skutečnost, že vlastník pozemků svůj závazek ohledně dodatku smlouvy nesplnil, neboť porušení tohoto závazku vlastníka nic nemění na skutečnosti, že byl platně sjednán nájemní vztah k pozemkům, které získal v důsledku provedení komplexní pozemkové úpravy.
11. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že z ničeho nevyplývá, že by po zániku nájemních vztahů v důsledku pozemkových úprav vznikly mezi žalobcem a vlastníky předmětných nemovitostí nové nájemní vztahy. To nelze dovodit ani ze žalobkyní odkazovaného smluvního ujednání, neboť to vůbec neobsahuje odpovídající projevy vůle smluvních stran, na základě kterých by ke vzniku nájemních vztahů došlo.

Pokud žalobkyně z daného ustanovení dovozuje vznik nájemních vztahů, je třeba poukázat na to, že právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určité a srozumitelně, jinak je neplatný. Osoba zúčastněná na řízení v tomto směru odkázala na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4418/2014 a sp. zn. 26 Cdo 3614/2010, z nichž citovala.

- [illegible]

skutečnost, že tímto rozhodnutím podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách zanikají dosavadní nájemní vztahy k pozemkům dotčeným pozemkovými úpravami.

- [illegible]

pronajatých pozemků. Veškeré změny, vzniklé případnou pozemkovou úpravou (parcelní čísla, výměry) budou uvedeny v novém dodatku této smlouvy a stanou se její součástí.“, a kdy žalobkyně po provedení pozemkové úpravy předložila toliko nepodepsané dodatky k těmto nájemním smlouvám s novým číslováním pozemků.

21. Ve věci není sporu o tom, že pozemky, jichž se týkala aktualizace evidence půdy, zahrnují mj. i ty pozemky, k nimž žalobkyně v postavení nájemce uzavřela před rozhodnutím o schválení komplexních pozemkových úprav nájemní smlouvy. Námitce žalobkyně proti provedení aktualizace evidence půdy právě ve vztahu k těmto pozemkům správní orgán právem nevyhověl, neboť žalobkyně nedoložila, že by po provedení komplexních pozemkových úprav došlo ke vzniku nového právního vztahu mezi ní a jednotlivými vlastníky ohledně pozemků, které vlastníci na podkladě pozemkové úpravy nabyli do svého vlastnictví.
22. Podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách (ve znění účinném do 31.7.2016) *(schválený návrh (pozn. soudu: pozemkových úprav) je závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Rovněž je závazným podkladem pro rozhodnutí o přechodu vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nacházejí společná zařízení. Upřesnění výměr parcel vyplývající ze zaokrouhlení při tvorbě obnoveného souboru geodetických informací není změnou návrhu. Proti rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydanému na základě schváleného návrhu se nelze odvolat. Dosavadní nájemní vztahy, zatímni bezúplatné užívání a časově omezený nájem k předmětným pozemkům, kterých se rozhodnutí týká, zanikají k 1. říjnu běžného roku. Ustanovení zvláštního právního předpisu se nepoužije. (...).*
23. Soud přisvědčuje úvahám žalobkyně, že při výkladu citovaného ust. § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách nelze ztotožňovat pojem „nájemní vztah“ s pojmem „nájemní smlouva“, byť tyto pojmy spolu úzce souvisejí. Provedení pozemkové úpravy skutečně nemá vliv na existenci či platnost nájemní smlouvy jako takové, má však vliv na nájemní smlouvou založené vztahy k objektu nájmu, tj. k pozemkům, jichž se pozemkové úpravy a na ně navazující rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv dotkly. Těmto úvahám ostatně přitakal i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Pro posouzení věci bylo určující, zda žalobkyně prokázala, že ve vztahu k předmětným pozemkům, jichž se týkalo rozhodnutí o provedení komplexních pozemkových úprav, má založeny nájemní (či jiné) vztahy, tj. zda jí svědčí titul, na jehož základě může být i nadále vedena v evidenci jako uživatel předmětných pozemků.
24. Soud považuje za nutné zdůraznit, že nájemní vztah mezi žalobkyní a jednotlivými vlastníky pozemků, které byly dotčeny provedením komplexních pozemkových úprav, zanikl na základě § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách v důsledku vydání rozhodnutí o komplexních pozemkových úpravách. K zániku tohoto nájemního vztahu tedy došlo ze zákona. Ustanovení § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách je kogentní normou veřejného práva a neumožňuje smluvním stranám se od něj odchýlit. Jak uvedl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 16.5.2018, č.j. 5 A 66/2013-167, *smyslem pozemkových úprav je nové uspořádání vlastnických vztahů k pozemkům v určitém území, aby*

bylo zajištěno jejich racionální využití (srov. § 2 zákona o pozemkových úpravách). Jelikož zákon nepřipouští výjimku, zanikají dle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách veškeré nájemní vztahy k pozemkům, které byly předmětem pozemkových úprav. Nevýhodnost takové právní úpravy pro evidenci uživatelských vztahů v území přitom není pro posuzování právních následků pozemkových úprav (zánik nájemních vztahů) relevantní. Zánik nájemních vztahů je účelným následkem komplexních pozemkových úprav, protože na jejich základě dochází v území ke změně vlastnických práv k jednotlivým pozemkům, a tedy i ke změně dosavadních objektů nájmu.

25. Žalobkyně existenci dalšího nájemního vztahu odvozovala od ujednání obsaženého v jí uzavřených nájemních smlouvách, které je podle jejího názoru významově shodné s formulací smluvního ujednání, které navrhla právní komise Zemědělského svazu ČR. Nutno předeslat, že pro posouzení nájemního vztahu žalobkyně k předmětným pozemkům není relevantní odkazovaná „vzorová“ formulace smluvního ujednání Zemědělského svazu ČR. Soud pro účely tohoto rozhodnutí proto nebude posuzovat, zda by citovaná „vzorová“ formulace, která se nadto liší od formulace užitě žalobkyní v nájemních smlouvách, mohla být vyložena ve prospěch existence nájemního vztahu i po pozemkových úpravách. Určující je ustanovení o žalobkyní tvrzené kontinuitě nájemního vztahu obsažené v nájemních smlouvách, které se týkají předmětných pozemků.
26. Z ustanovení obsaženého v nájemních smlouvách žalobkyně (cit. *„Smluvní strany se současně dohodly, že tato smlouva je platná i v případě, že bude provedena pozemková úprava, která změní identifikaci nebo výměry pronajatých pozemků. Veškeré změny, vzniklé případnou pozemkovou úpravou (parcelní čísla, výměry) budou uvedeny v novém dodatku této smlouvy a stanou se její součástí.“*) zřetelně plyne, že smluvní strany počítaly s tím, že po provedení pozemkových úprav týkajících se předmětných pozemků dojde k jejich vzájemné součinnosti za účelem sjednání nového dodatku nájemní smlouvy. Citované smluvní ujednání zakládá legitimní očekávání pronajímatelů, že po provedení komplexních pozemkových úprav, v jejichž důsledku fakticky dochází ke změně předmětu (objektu) nájmu, bude další existence a trvání nájemního vztahu mezi nimi a žalobkyní podmíněna dohodou ve formě dodatku k nájemní smlouvě, který by na změnu situace reagoval. Účel a smysl tohoto dodatku, který se dle projevené vůle obou stran nájemní smlouvy měl stát její nedílnou součástí, je zřejmý a zcela zásadní – mělo jím být konstituováno a potvrzeno uživatelské právo žalobkyně k pozemkům stávajících pronajímatelů, které vzniknou v rámci komplexní pozemkové úpravy. Neobstojí tak argumentace žalobkyně, že se jedná o dodatek, *„který má zcela technický charakter a není proto z hlediska vzniku nového nájemního vztahu nezbytnou podmínkou.“*
27. Deklarace obsažená v citovaném smluvním ujednání, podle které nájemní smlouva zůstává v platnosti i v případě provedení pozemkových úprav, nevypovídá nic o tom, zda po provedení pozemkových úprav, v jejichž důsledku *ex lege* zanikají dosavadní nájemní vztahy k dotčeným pozemkům sjednané nájemní smlouvou, došlo mezi smluvními stranami ke sjednání nových nájemních vztahů k těm pozemkům, u nichž došlo v důsledku komplexních pozemkových úprav ke změnám.

28. Soud se vzhledem k výše uvedenému ztotožnil s posouzením citovaného smluvního ujednání, jak jej provedl žalovaný, tj. že toto ujednání samo o sobě nedokládá existenci užívacího (nájemního) vztahu žalobkyně k předmětným pozemkům po provedených komplexních pozemkových úpravách.
29. Právní účinky ust. § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách ve vztahu k dosavadním užívacím vztahům jsou nesporné (viz bod 24 odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud žalobkyně chtěla být účastníkem nájemního vztahu k nově uspořádaným pozemkům, měla s ohledem na platnou právní úpravu najít takové právní řešení, které by jí zajistilo existenci nájemních vztahů k pozemkům i po provedení pozemkových úprav. To se v posuzované věci nestalo, resp. žalobkyně existenci této skutečnosti nedoložila. Jí předložené *nepodepsané a nedatované* dodatky k nájemním smlouvám nelze s ohledem na absenci projevu vůle smluvních stran považovat za relevantní doklad o existenci nájemních vztahů k předmětným pozemkům.
30. Jakkoli lze souhlasit s obecným tvrzením žalobkyně, že na základě platně uzavřené nájemní smlouvy lze sjednat nový nájemní vztah i po provedené pozemkové úpravě, podklady, které jsou součástí správního spisu, neprokazují, že mezi žalobkyní a vlastníky předmětných pozemků ke sjednání nového právního vztahu došlo. Správní orgán proto postupoval v souladu se zákonem, jestliže na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (J. Č.) provedl aktualizaci evidence půdy poté, co osoba zúčastněná na řízení doložila vznik a trvání užívatelského vztahu k předmětným pozemkům pachtovními smlouvami, k jejichž uzavření došlo po provedení komplexních pozemkových úprav.
31. Z výše popsaných důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Učinil tak bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)
32. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2018

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu